

TEMAT: OD KOMPOZYCJI DO PLANU [FILMOWEGO], CZ.3.

■ Cele ogólne:

- zapoznanie z różnymi typami planów filmowych,
- omówienie tematu złotego podziału w malarstwie, architekturze i rzeźbie,
- uzmysłowienie wpływu sztuki klasycznej na fotografię i film.

■ Cele operacyjne

Uczeń potrafi:

- zanalizować obraz (malarstwo, fotografię, kadr filmowy) i wskazać jego mocne punkty;
- przeszukiwać zasoby sieci Internetu w poszukiwaniu informacji na wskazany temat, selekcjonować informacje;
- zastosować teorię w praktyce – wykonać szkic zgodnie z poznawaną zasadą;
- wskazać źle i dobrze skomponowany obraz, zdjęcie, kadr filmowy;
- rozpoznawać plany filmowe
- argumentować.

Uczeń pamięta:

- nazwy i objaśnienia planów filmowych,
- tytuły i autorów omawianych dzieł.

■ Metody pracy

wykład, burza mózgów, metoda problemowa, pokaz, działanie twórcze

■ Forma zajęć

Indywidualna

■ Środki dydaktyczne

Film „Jutro będzie lepiej” (obowiązkowa znajomość całego dzieła), komputer z dostępem do sieci Internet, odtwarzacz dvd, telewizor, łącze usb, łącze Hdmi.

Tok zajęć:

- sprawy organizacyjne
- wprowadzenie pojęcia planu filmowego
- uczniowie otrzymują na kartce definicje planów filmowych **zał.1.**, głośno je odczytują
- w trakcie oglądania filmu „Jutro będzie lepiej” nauczyciel zatrzymuje projekcję na wybranym kadrze, a uczniowie, korzystając z definicji, nazywają dany plan
- podsumowanie – **świadomość zasad kompozycji obrazu czy obiektu wpływa na odbiór różnych dzieł sztuki.**

■ Ocena pracy uczniów na zajęciach

■ Rodzaje planów

- totalny/daleki – przedstawia ogólną topografię przestrzeni akcji (panoramę), postać ludzka jest niewielka, wkomponowana w obszerne tło lub nieobecna; stosowany do ogólnych opisów miejsca akcji oraz prezentacji plenerów.
- ogólny – to pełny obraz miejsca akcji, sylwetka ludzka jest zauważalna, dobrze widoczny jest plener lub dekoracje, służy zazwyczaj zarysowaniu związków postaci z otoczeniem oraz przekazaniu ogólnych informacji o miejscu akcji.
- pełny – to wycinek z planu ogólnego, w kadrze mieści się cała sylwetka ludzka, widać część dekoracji. Popularny w kinie niemy
- amerykański – stanowi wycinek planu pełnego, postać ludzka jest pokazana od kolan w górę i dominuje w kadrze; najczęściej stosowany w scenach dialogowych
- średni – kadruje postać ludzką od pasa w górę, kładąc większy nacisk na mimikę niż plan amerykański
- bliski (półzbliżenie) – obejmuje popiersie, postać jest dominująca wobec tła
- zbliżenie/wielki plan – twarz lub inny obiekt zajmuje większą lub całą część kadru, umożliwia dokładne obserwowanie detali obiektu lub mimiki twarzy
- detal/wielkie zbliżenie – szczególna forma zbliżenia, plan szczegółu ciała lub istotnego detalu akcji, który wypełnia kadr; jest to plan o maksymalnym skupieniu uwagi, służy zazwyczaj zwiększeniu napięcia emocjonalnego
- makrodetal – ukazanie wycinka rzeczywistości niedostrzegalnego gołym okiem.